

συναυλία

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣ ΒΥΡΩΝΑ

ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΤΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ ΘΑ
ΔΙΑΤΕΘΟΥΝ ΣΤΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ
ΣΥΛΟΓΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ (Σ.Ο.Ψ.Υ.)

ΣΧΙЗОΦΡΕΝΙΑ
ΑΣ ΑΝΘΙΣΤΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΟΡΤΕΣ

www.openthedoors.com

Γεννήθηκε σε ένα χωριό της Αρκαδίας και η εφηβεία του σηματοδοτήθηκε από τα μουσικά και κοινωνικά ρεύματα της δεκαετίας του '60. Μίκης Θεοδωράκης, ροκ της αμφισβήτησης, παγκόσμια φιλειρηνικά και απελευθερωτικά κινήματα.

Το 1974 άρχισε ουσιαστικά την επαγγελματική του πορεία στο τραγούδι. Τραγουδούσε σε μπουάτ και ηχογράφησε ένα μικρό δίσκο 45 στροφών. Την ίδια χρονιά συμμετείχε στην ηχογράφηση του δίσκου του Μάνου Λοΐζου "Τα τραγούδια του δρόμου". Το 1975 ηχογράφησε "Τα αγροτικά" του Θωμά Μπακαλάκου.

Το 1976 συνεργάστηκε για πρώτη φορά στη δισκογραφία με τον Μίκη Θεοδωράκη, στο δίσκο "Της εξορίας", και το 1978 ο σύνθετης τον επέλεξε για την παγκόσμια περιοδεία του.

Ερμηνεύει τραγούδια με ήχο σαφώς πιο ηλεκτρονικό και στίχο πιο αιχμηρό και πιο παρεμβατικό. Αυτό γίνεται σταδιακά, ξεκινώντας με δύο δίσκους που κυκλοφόρησε στις αρχές της δεκαετίας του '80. Ο πρώτος είχε ως τίτλο το όνομά του και περιελάμβανε τραγούδι του Αντώνη Βαρδή και διασκευές τραγουδιών του Διονύση Σαββόπουλου, του Μίκη Θεοδωράκη και του Luis Lach. Ο δεύτερος, το "Φοβάμαι", με τραγούδια του Μάνου Λοΐζου, του Λάκη Παπαδόπουλου, του Γιάννη Ζουγανέλη και του Γιάννη Γλέζου, θεμελιώνει και ορίζει τη μετέπειτα πορεία του μέχρι σήμερα.

Συμμετείχε στον πρώτο δίσκο του Νικόλα Άσιμου ("Ο Ξαναπές") ερμηνεύοντας δυο τραγούδια.

Το 1984, κυκλοφορεί η "Διαίρεση" και το 1987 τα "Χαιρετίσματα".

Από τα μέσα της δεκαετίας του '80, ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου αρχίζει να εδραιώνεται ως ένας κατεξοχόν "συναυλιακός" καλλιτέχνης.

Θα λέγαμε ότι για πρώτη φορά, μετά τις συναυλίες της μεταπολίτευσης, τα γήπεδα ξαναγεμίζουν κόσμο. Οι συναυλίες του αποτελούν γεγονότα και σημεία αναφοράς της μαζικότητας.

Το τέλος της δεκαετίας του '80 τον βρίκει να ερμηνεύει τα "σκληρά" τραγούδια του Κώστα Τριπολίτη, με μουσική του Θάνου Μικρούτσικου. Μεσολάβησαν το "Χορεύω" και τα "Χρόνια Πολλά".

Παρά το γεγονός ότι τα τραγούδια του τα τελευταία χρόνια ακολουθούν τον "ήχο" των μεγάλων κώρων, δε δίστασε να ηχογραφήσει δυο δίσκους με μελοποιημένα ποιήματα δυο εκ των σημαντικότερων Ελλήνων ποιητών. Το δίσκο "Καρυωτάκης" του 1984 και το "Φυσαέι" το 1993, με ποιήματα του Τάσου Λειβαδίτη και μουσική του Γιώργου Τσαγκάρη.

Ερμήνευσε πάλι Νικόλα Άσιμο το 1992, στο "Φαλιμέντο του κόσμου", και την ίδια χρονιά κυκλοφόρησε τη "Σφεντόνα". Το 1995 κυκλοφόρησε το "Δε Σηκώνει", το 1997 το "Πες μου ένα ψέμα να αποκοιμηθώ" και το 1999 το "Να με φωνάξεις".

Το 2000 κυκλοφόρησαν οι δίσκοι "Θάλασσα στη Σκάλα" και "Χαμένες Αγάπες".

Η τελευταία του δισκογραφική δουλειά είναι το "ΠΡΟΣΕΧΩ ΔΥΣΤΥΧΩΣ" που κυκλοφόρησε το 2002.

Ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου συμπληρώνοντας φέτος τριάντα χρόνια στη δισκογραφία έχει αποκτήσει σίγουρα το "σημάδι" του μεγάλου ερμηνευτή και συγκαταλέγεται ανάμεσα στους ελάχιστους καλλιτέχνες που συνδυάζουν εκτός από την ευρεία αποδοχή, την ανθρώπινη αγωνία και την έμπρακτη συμμετοχή στους καθημερινούς μικρούς ή μεγάλους πολέμους.

ΒΑΣΙΛΙΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ